

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Josefem Skácelem
sídlem Londýnská 674/55, Praha 2

proti

žalovanému: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Libereckého kraje**
sídlem nám. Dr. E. Beneše 584/24, Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2023, č. j. KRPL-45848-10/ČJ-2023-1800DP

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Krajského ředitelství policie Libereckého kraje, dopravního inspektorátu územního odboru Jablonec nad Nisou (dále jen „dopravní inspektorát“), ze dne 16. 6. 2023, č. j. KRPL-45848-2/ČJ-2023-180406.
2. Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žalobcova žádost o obnovu řízení ve věci přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), a § 83 odst. 1 písm. p) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel“).
3. Žalobci byla příkazovým blokem série X č. X uložena pokuta na místě zaplacená ve výši 1 200 Kč. Bylo projednáno protiprávní jednání žalobce, ke kterému došlo dne 12. 6. 2022 v 8:40 hod. na silnici č. I/10, ul. X v obci X poblíž domu č.p. X a kterého se dopustil tím, při řízení motorového vozidla zn. X RZ: X X barvy, jehož je provozovatelem, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 12 km/h, když mu byla naměřena rychlost 65 km/h, po odečtu tolerance 3 km/h tedy 62 km/h, přičemž řídil na pozemní komunikaci vozidlo bez toho, aby mělo platnou technickou prohlídku, neboť její platnost skončila dne 23. 4. 2022. Tímto jednáním měl žalobce porušit § 18 odst. 4 a § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, a § 83 odst. 1 písm. p) zákona o podmínkách provozu vozidel. Pokuta byla uložena za přestupek podle § 83 odst. 1 písm. p) zákona o podmínkách provozu vozidel. Žalobce příkazový blok na pokutu na místě zaplacenou podepsal, převzal díl B a pokutu zaplatil.
4. Žádost o obnovu řízení podal žalobce dne 4. 5. 2023 poté, co na základě oznámení Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne 17. 2. 2023 zjistil, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení v registru řidičů, když podkladem pro oznámení byl příkazový blok č. X ze dne 12. 6. 2022.
5. Prvostupňovým rozhodnutím dopravní inspektorát žádost o obnovu řízení zamítnul, neboť dospěl k závěru, že podmínky pro povolení obnovy řízení dle § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, nebyly splněny. Rozhodnutí žalovaný potvrdil napadeným rozhodnutím, jímž současně zamítl žalobcovo odvolání. Žalovaný odmítl odvolací námitky, že o odvolání nebyl oprávněn rozhodovat. Odvolací námitky, jimiž žalobce zpochybňoval závěr, že nebyly naplněny podmínky pro obnovu řízení, posoudil jako nedůvodné.

II. Žaloba

6. V žalobě podané v zákonné lhůtě žalobce uplatnil dva okruhy otázek k posouzení, a to: 1) zda Krajské ředitelství policie Libereckého kraje disponovalo kompetencí vyřídit žalobcovo odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o obnovu řízení, 2) zda byly naplněny důvody obnovy řízení.
7. Pokud jde o první žalobní bod, dovolával se žalobce závěru rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 1 As 66/2013-29, v němž NSS konstatoval, že správním orgánem

je krajské ředitelství policie, neboť každý další útvar, jež je jím zřízen, je pouhou vnitřní organizační jednotkou. Dále žalobce poukazoval na rozhodnutí NSS č. j. 6 As 148/2020-28, podle kterého je krajské ředitelství prvostupňovým správním orgánem v řízení o příkazu na místě a odvolání směřovalo k Policejnímu prezidiu ČR. Prvoinstančním orgánem v jeho věci byl dopravní inspektorát Jablonec nad Nisou, tedy Krajské ředitelství policie Libereckého kraje, proto s ohledem na § 89 odst. 1 správního řádu, podle kterého je odvolacím správním orgánem nejbližší nadřízený správní orgán, nemůže být Krajské ředitelství policie Libereckého kraje současně odvolacím orgánem.

8. Pokud jde o druhý okruh žalobních námitek, podstatou obrany žalobce bylo tvrzení, že si nebyl vědom skutečnosti, že příkazový blok č. X ze dne 12. 6. 2022 se stal jediným podkladem pro zápis 2 bodů v bodovém hodnocení řidiče za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, když pokuta byla uložena pouze za užití vozidla bez osvědčení o technické způsobilosti. V tom žalobce spatřoval dříve neznámou skutečnost, která existovala v době původního řízení a kterou žalobce nemohl s původním řízením uplatnit.
9. Žalobce zpochybnil čitelnost příkazového bloku, především kolonky č. 5 a č. 9. Poznamenal, že ve spise nebyl originál příkazového bloku, což zjistil po vydání prvostupňového rozhodnutí, neboť dopravní inspektorát nepostupoval podle § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobce namítal, že pro obnovu řízení je podstatné, že se jeho podpis v kolonce č. 11 vztahoval jen k uložení pokuty za přestupek podle § 83 odst. 1 písm. p) zákona o podmínkách provozu vozidel, což jednoznačně prokazuje část č. 6 příkazového bloku. Nečitelností kolonky č. 5, která se vztahuje k přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci, se žalobce nezabýval, neboť dle kolonky č. 6 měl za to, že pokuta se mu ukládá pouze za přestupek spočívající v nedoložení technické způsobilosti vozidla. Žalobce netvrdil, že podpis na příkazovém bloku není jeho, ale byl projevem souhlasu s uložení pokuty právě a jen za přestupek vypsáný v části č. 6 příkazového bloku. Nevěděl, že příkazový blok se stal jediným podkladem pro zápis 2 bodů v bodovém hodnocení.
10. Dále žalobce zpochybňoval relevanci úředního záznamu policistky pprap. Zuzany Červené. Namítal, že si silniční kontrolu takto detailně nemůže pamatovat. Záznam dokládá, že jej policistka nepoučila o tom, že podpisem na příkazovém bloku souhlasí s vyřízením a pokutou za oba přestupky, nevysvětlila mu, z jakého důvodu je přestupek podle § 83 odst. 1 písm. p) zákona o podmínkách provozu vozidel závažnější a že pokuta je uložena i za druhý přestupek. Záznam je nepravdivý, pokud jde o poučení o zápisu bodů.
11. Žalobce se odvolával na rozsudek NSS č. j. 1 As 16/2010-105, jehož závěry lze vztáhnout i na projednávanou věc. V předmětné věci z rozhodnutí o přestupku vyplývá, že žalobci byla uložena pokuta za jeden přestupek a že souhlasil s projednáním jednoho přestupku v příkazním řízení, ne přestupků dvou. Správní orgány by tedy neměly spekulovat ohledně vůle žalobce, že podpisem příkazového bloku chtěl vzít pokutu za oba přestupky, včetně toho, za který je zápis 2 bodů. K argumentaci žalovaného závěry rozsudku NSS č. j. 6 As 67/2013-16 žalobce podotknul, že vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu ve vztahu k přestupku, za který mu byla uložena pokuta. Žalovaný pak nesprávně vyložil závěry usnesení rozšířeného senátu NSS sp. zn. 1 As 21/2010. Za důvod pro obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu je nutné považovat také na jeho případ, kdy skutečnou vůlí žalobce vyjádřenou jeho podpisem na příkazovém bloku je souhlas

s přestupkem jedním, nikoliv s pokutou za přestupek spočívající v překročení dovolené rychlosti, jde tedy o rozsah souhlasu, kdy žalobce jednal v omylu. Na podporu své argumentace se žalobce dovolával rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Odo 940/2006, dle kterého právně významný je pouze ten projev vůle jednajícího, který je vyjádřen v písemném textu, a proto eventuální záměry jednajícího v písemném textu nevyjádřené jsou právně bezvýznamné. Žalobcovým záměrem bylo souhlasit s pokutou, jak byla vypsána v kolonce č. 6 příkazového bloku. Žalobce nesouhlasil s tím, že správní orgány mu podsouvají i souhlas s přestupkem, za který nedostal pokutu.

12. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud zrušil napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí, ve kterém se s námitkami žalobce vypořádal. Setrval na závěru, že odbor služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Libereckého kraje byl v dané věci odvolacím orgánem. Žalovaný odkázal na § 1 § 5 odst. 1, § 6 odst. 1, § 8 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o policii“). Žalovaný dále odkázal na Závazný pokyn policejního prezidenta č. 221/2011, konkrétně čl. 19, který se vztahuje na obnovu řízení. A na rozhodovací praxi správních soudů, např. rozsudky NSS č. j. 4 As 93/2014-40 a č. j. 8 As 108/2017-34, které se týkaly rovněž zamítnutí odvolání účastníků řízení proti rozhodnutí dopravních inspektorátů, o nichž rozhodovaly odbory služby dopravní policie krajských ředitelství. Krajské soudy ani NSS nezjistily žádnou vadu, akceptovaly příslušnost odboru dopravní policie krajských ředitelství k vyřízení odvolání proti rozhodnutí dopravních inspektorátů o zamítnutí žádosti o obnovu řízení. Žalobcův odkaz na rozsudek NSS č. j. 1 As 66/2013-29 není případný, nedopadá na obnovu řízení. NSS řešil otázku pasivní legitimace správního orgánu v řízení před soudem. Nepřípadný je i odkaz na rozsudek NSS č. j. 6 As 148/2020-28, ten rovněž nedopadá na rozhodování o obnově řízení.
14. Žalovaný setrval na závěru, že obnova řízení na žádost účastníka je možná jen v případě, kdy došlo k záměně osob nebo zfalšování podpisu obviněného z přestupku. Tvzení žalobce, že jednal, resp. podepsal příkazový blok v omylu, když nevěděl, že podpisem stvrzuje i svůj souhlas s projednáním přestupku spočívajícího v překročení rychlosti, pod takový případ nespadá. Z příkazového bloku vyplývá, kde k přestupku došlo, že se ho dopustil žalobce při řízení vozidla, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci a že vozidlo řídil bez toho, aby mělo platnou technickou prohlídku. Žalovaný odmítl, že část vyplněné kolonky č. 5 příkazového bloku je nečitelná. Tato kolonka má zásadní význam, neboť je v ní uvedeno, jakého skutku se žalobce dopustil.
15. Pokud se žalobce ohrazoval proti hodnověrnosti obsahu úředního záznamu policistky Červené, nepředložil jediný důkaz, který by hodnověrnost úředního záznamu zpochybnil, žalovaný se dovolával závěrů rozsudku NSS č. j. 4 As 12/2007-114 o hodnověrnosti tvrzení policisty.
16. K námitkám týkající se písemné formy právního úkonu, v němž podepsání příkazového bloku spočívalo, odkázal žalovaný na správní řád a zákon o odpovědnosti za přestupky, kde jsou obsah i forma takového rozhodnutí uvedeny.

17. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

18. V reakci na argumenty žalovaného žalobce namítal, že krajské ředitelství obhájí ve věci svou vlastní činnost, a to ve dvou stupních, proto nemůže být v poměru k věci nepodjaté. Setrval na tvrzení, že odvolání nemělo být vyřízeno Krajským ředitelstvím policie Libereckého kraje, když v I. stupni řízení rozhodovala jeho jednotka či útvar. Pokud žalovaný odkazoval na § 178 odst. 1 správního řádu, namítal žalobce, že nadřízený správní orgán určuje zákon a žalovaný se dovolává závazného pokynu policejního prezidenta.
19. Zopakoval, že dopravní inspektorát zatížil řízení vadou spočívající v porušení práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu.
20. Žalovaný nepřipustně zužuje závěry rozsudku NSS č. j. 1 As 21/2010-65. Žalobce upozornil na to, že konstantně vysvětluje, že jeho podpis na příkazovém bloku vyjadřuje souhlas s uložením pokuty za přestupek provozovatele vozidla a důvody proč tomu tak bylo. Úřední záznam policistky Červené ze dne 6. 5. 2023 neobsahuje konkrétní údaje, které by žalobce usvědčily z účelovosti jeho tvrzení od doby, co se dozvěděl o záznamu bodů právě na základě předmětného příkazového bloku. Záznam neobsahuje, že policistka žalobci vysvětlila, že do odstavce o pokutě vyplnila jen pokutu za nejzávažnější přestupek.

V. Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud o žalobě již jednou rozhodoval. Zamítl ji rozsudkem ze dne 24. 10. 2024, č. j. 60 A 6/2023-41. Označený rozsudek zrušil pro zmatečnost – nesprávné obsazení soudu (rozhodovala samosoudkyně namísto senátu) NSS rozsudkem ze dne 23. 9. 2024, č. j. 5 As 269/2023-39. Vysloveným právním názorem NSS je soud v souladu s § 110 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vázán.
22. Přistoupil tedy znovu, tentokrát ve správném složení, k přezkumu napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu a v mezích žalobních bodů, vycházel při tom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. A to poté, co usnesením ze dne 9. 1. 2025, č. j. Nao 180/2024-77, NSS vyslovil, že předsedkyně senátu není z projednávání a rozhodování věci vyloučena.
23. K projednání žaloby nařídil soud jednání. V jeho průběhu žalobce i žalovaný setrvali na svých stanoviscích. Žalobce znovu upozorňoval na bod 6 příkazního bloku, v němž bylo uvedeno pouze ustanovení vztahující se k propadlé technické kontrole. Dle pokynů k vyplnění bloku se v této kolonce přitom uvádí skutková podstata přestupku, za nějž je pokuta uložena. Zopakoval, že na místě svým podpisem souhlasil pouze s uložením pokuty za přestupek provozovatele vozidla. Navrhoval, aby soud provedl dokazování příkazním blokem, neboť jde o klíčový důkaz ve věci. Soud návrhu nevyhověl, neboť příkazní blok byl součástí spisového materiálu předloženého žalovaným, kterým správní soud dokazování neprovádí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117). Žalovaný oponoval, že do kolonky se v souladu s absorpční zásadou uvádí pouze ustanovení

nejpřísněji trestného přestupku, ačkoli v kolonce může být uvedeno např. pět přestupků. To vyplývá z § 88 odst. 1 a § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. V žalobcově případě byl nejprísneji trestný přestupek spočívající v neplatné technické kontrole. Po provedeném jednání dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

24. Soud nadále ve shodě s žalovaným zastává závěr, že odbor služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Libereckého kraje byl oprávněn rozhodnout o odvolání žalobce proti rozhodnutí dopravního inspektorátu územního odboru Jablonec nad Nisou o zamítnutí žádosti o obnovu řízení skončeného vydáním příkazního bloku Policií ČR. Žalovaný ve vyjádření k žalobě příhodně odkazoval na § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 správního řádu a Závazný pokyn policejního prezidenta č. 221/2011, který byl součástí správního spisu.
25. Podle § 1 zákona o policii platí, že Policie ČR je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor, který je dle § 5 odst. 1 uvedeného zákona podřízen ministerstvu, přičemž dle odst. 3 posledně uvedeného ustanovení platí, že policejní prezident odpovídá za činnost policie ministru.
26. Podle § 6 odst. 1 zákona o policii, policii tvoří útvary, jimiž jsou: a) policejní prezidium ČR v čele s policejním prezidentem, b) útvary policie s celostátní působností, c) krajská ředitelství policie, d) útvary zřízené v rámci krajského ředitelství.
27. Dle § 6 odst. 2 zákona o policii útvary policie uvedené v odst. 1 písm. b) zřizuje na návrh policejního prezidenta ministr a útvary policie uvedené v odst. 1 písm. d) zřizuje na návrh ředitele krajského ředitelství policejní prezident, přičemž dle odst. 3 uvedeného ustanovení policejní prezidium řídí činnost policie.
28. Podle § 8 odst. 1 zákona o policii krajské ředitelství je organizační složkou státu a účetní jednotkou, jehož příjmy a výdaje jsou součástí rozpočtové kapitoly ministerstva. V čele krajského ředitelství je krajský ředitel, který je také vedoucím organizační složky státu. Útvary policie zřízené v rámci jeho působnosti jsou vnitřními organizačními jednotkami krajského ředitelství.
29. Soud souhlasí s tím, že Policie ČR je státním orgánem *sui generis*, který je součástí moci výkonné, přičemž vykonává státní správu v oblastech a věcech jí svěřených. Policii tvoří útvary ve smyslu § 6 zákona o policii, jejichž působnost a kompetence jsou zakotveny v zákoně o policii a souvisejících právních předpisech. Dle § 6 odst. 1 písm. d) zákona o policii jsou v rámci krajského ředitelství zřízeny ty útvary, které jsou jeho organizační složkou. Policejní prezident je pak v rámci řízení policie oprávněn vydávat vnitřní předpisy nejen ohledně vnitřní organizace, ale i ke způsobu výkonu činnosti svěřené policii.
30. V Závazném pokynu policejní prezident č. 221/2011 policejní prezident upravil některé postupy policie v řízení o přestupcích. V čl. 19 závazného pokynu, který se vztahuje k obnově řízení, policejní prezident určil, že útvary příslušné k rozhodování o odvolání proti rozhodnutí o obnově řízení jsou uvedeny v příloze závazného pokynu. Z přílohy vyplývá, že o odvolání proti příkazu na místě uloženém službou dopravní policie, územním odborem KŘP, MŘP, OŘP (u BP uložené dopravním inspektorátem) rozhoduje odbor služby dopravní policie KŘP. Příslušnost odvolacího správního orgánu na úrovni policejního prezidia, které se žalobce domáhá s odkazem na judikaturu NSS, je dle přílohy dána pouze v případech odvolání proti rozhodnutí vydaném v přezkumném řízení.

31. Žalovaný příhodně argumentuje judikaturou NSS (např. rozsudky ze dne 13. 8. 2014, č. j. 4 As 93/2014-40; a ze dne 16. 1. 2018, č. j. 8 As 108/2017-34, a dále rozsudkem ze dne 25. 10. 2013, č. j. 4 As 86/2013-35, kterým byla řešena kasační stížnost proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 63 A 11/2012-55), ze které vyplývá, že NSS ani krajské soudy o pravomoci odborů služby dopravní policie krajských ředitelství, pokud jde o rozhodování o odvolání účastníků řízení proti rozhodnutí dopravních inspektorátů územních odborů téhož krajského ředitelství policie, jimiž byly zamítnuty žádosti o obnovu řízení podle § 100 odst. 1 správního řádu, neměly žádné pochybnosti. Žalobcův odkaz na rozsudek NSS č. j. 1 As 66/2013-29 není přílehlavý, neboť tento rozsudek se týkal rozhodování příslušných policejních útvarů v přezkumném řízení, nikoliv obnovy řízení. Žalovaný správně upozornil na to, že dle Závazného pokynu policejního prezidenta č. 221/2011 je třeba oba instituty rozlišovat, když tento pokyn stanoví pravomoc rozhodovat o odvolání pokaždé jinému policejnímu útvaru. V případě rozhodování o odvolání proti rozhodnutí o obnově řízení pak právě odboru služby dopravní policie krajského ředitelství. Tato otázka nebyla předmětem pozornosti NSS, z jeho rozhodnutí pouze vyplývá, že v řízení před soudem je pasivně legitimováno krajské ředitelství Policie ČR jako správní orgán. Totéž lze uvést k rozsudku NSS č. j. 6 As 148/2020-28, který se také týkal rozhodování příslušných útvarů policie v přezkumném řízení, nikoliv v řízení o obnově řízení.
32. Nyní již k naplnění podmínek povolení obnovy. Podmínky pro obnovu řízení jsou upraveny v § 100 správního řádu. Podle § 100 odst. 1 správního řádu *řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže*
- vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo*
 - bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.*
31. Obnova řízení jako mimořádný opravný prostředek slouží k nápravě skutkových omylů zjištěných po právní moci rozhodnutí. Je možná také v případě, kdy řízení skončí vydáním příkazu na místě, jako tomu je v projednávané věci. K dané problematice existuje bohatá judikatura správních soudů, a ačkoli se řada rozhodnutí týká ještě předchozí právní úpravy, tedy obnovy řízení pravomocně skončeného uložením pokuty na místě ve smyslu § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, jsou tyto judikатурní závěry aplikovatelné i za stávající právní úpravy obsažené v zákoně o odpovědnosti za přestupky (srov. zejména usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65).
32. Soud považuje za potřebné tuto právní úpravu připomenout. Podle § 91 odst. 1 věta první zákona o odpovědnosti za přestupky *správní orgán může příkazem na místě uložit pouze pokutu, pokud nestačí domluva a obviněný nebo osoba jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, souhlasí se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší a s vydáním příkazového bloku. Dle § 92 odst. 1 uvedeného zákona platí, že je-li příkazem na místě ukládána pokuta nebo peněžitá záruka za splnění povinnosti, obdrží obviněný příkazový blok. Podpisem příkazového bloku obviněným se příkaz na místě stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Nemůže-li obviněný peněžitou povinnost na místě splnit, vydá se mu příkazový blok na peněžitou povinnost na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení, o lhůtě splatnosti a o následcích nezaplacení. Dle odst. 2 v příkazovém bloku se uvede mj. d) podpis obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, e) popis skutku s označením místa, času a*

způsobu jeho spáchání nebo v případě záruky za splnění povinnosti popis skutkových zjištění, f) právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána.

33. V § 91 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky jsou tedy zakotveny tři podmínky pro uložení pokuty příkazem na místě spočívající, a to spolehlivé zjištění přestupku, nedostatečnost vyřízení domluvou a ochota obviněného z přestupku pokutu zaplatit. Svým podpisem na příkazovém bloku dává obviněný najevo svůj souhlas s vyřízením přestupku daným způsobem, se zjištěným stavem, s právním kvalifikací skutku, s uložení pokuty a její výší.
34. Podle usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, je nutné považovat za důvod pro obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu zfalšování podpisu nebo záměnu identity obviněného z přestupku na pokutovém bloku uvedené v žádosti o obnovu řízení společně s navrhovanými důkazy vztahující se k těmto tvrzením. Jedná se totiž o dříve neznámé skutečnosti a důkazy, které vyšly najevo po právní moci rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. Tyto skutečnosti a důkazy zároveň mohou odůvodňovat jiné řešení skutku, jenž byl předmětem rozhodování v blokovém řízení. Pro obnovu řízení na žádost účastníka řízení platí, že povinnost tvrdit a dokládat skutečnosti, které mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, ve smyslu § 100 odst. 1 správního řádu, má žadatel. Je jeho povinností uvést skutečnosti a důkazy, které relevantním způsobem zpochybní závěry, k nimž dospěl správní orgán při svém dřívějším rozhodování. Jedná se totiž o mimořádný opravný prostředek, který umožňuje nápravu nesprávných skutkových zjištění v již pravomocně skončeném řízení.
35. Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 24. 6. 2021, č. j. 9 As 109/2021-28, : „*Navíc, jak plyne z bodu [33] výše citovaného usnesení rozšířeného senátu (pozn. právě shora označené usnesení č. j. 1 As 21/2010-65), k výkladu možnosti obnovy blokového řízení je třeba přistupovat tak, aby nebyl zcela popřen smysl blokového řízení jako neformálního typu řízení o přestupku, v němž se zachycují skutkové otázky zjednodušeným způsobem, a aby se z institutu obnovy řízení nestal způsob, jak v případech původně řešených v blokovém řízení uniknout sankci za přestupek (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 As 103/2011 - 87). [22] Smyslem obnovy blokového řízení je odstranění zjevné nespravedlnosti v případě, kdy později vyjde najevo, že osoba, která je uvedena na pokutovém bloku jako přestupce, se daného přestupku objektivně nemohla dopustit.* (pozn. podtržení doplněno zdejší soudem). Dle rozsudku NSS ze dne 24. 5. 2017, č. j. 6 As 296/2016 - 65, toto řízení nemá a nemůže sloužit jako svého druhu standardní opravný prostředek proti rozhodnutí vydanému v blokovém řízení. Uvedenou právní úpravu nelze vykládat tak, že účastník řízení se může omezit na pouhé prohlášení, že souhlas s projednáním v blokovém řízení neudělil, resp. v době spáchání přestupku se na místě přestupku nenacházel. Žadatel o obnovu řízení by naopak měl v těchto případech tvrdit a doložit takovou verzi reality, která je způsobilá jeho souhlas s vyřízením věci v blokovém řízení zpochybnit. Správnímu orgánu poté přísluší hodnotit, zda žadatel břemeno tvrzení a břemeno důkazní v tomto směru unesl a je namístě obnovu řízení povolit, zda je třeba dokazování doplnit, nebo zda jsou tvrzení a žadatelem doložené důkazy natolik „slabé“, že samy o sobě nemohou doposud zjištěný skutkový stav relevantně zpochybnit.“

36. V projednávané věci má soud za to, že správní orgány při vyřízení žalobcovy žádosti o obnovu řízení shora uvedené principy respektovaly, žalovanému nelze vytýkat, že by shora citované závěry usnesení rozšířeného senátu NSS vykládal restriktivním způsobem. Soud považuje za podstatné, že žalobce připojení svého souhlasu na příkazový blok č. X ze dne 12. 6. 2022 nezpochybňuje. Podstatou jeho obrany je, že souhlas s projednáním přestupku a udělením pokuty na místě v příkazovém bloku nezahrnoval udělení pokuty za přestupek spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci, za něž se v bodovém hodnocení v registru řidičů zaznamenávají 2 body. Žalobce tedy ve své podstatě zpochybňuje rozsah uděleného souhlasu s odvoláním na průběh silniční kontroly. Obnova řízení v případě udělení pokuty příkazem na místě však nemá sloužit ke zpochybnění splnění podmínek pro vydání příkazu na místě.
37. Námitka, že údaje v kolonce č. 5 a č. 9 příkazového bloku na pokutu zaplacenou na místě jsou nečitelné, není důvodná. V kolonce č. 9 je čitelně vyplněno, že příkazový blok byl vystaven a podepsán v Desné. Kolonka č. 5, v níž se zaznamenává popis skutku – čas, místo, způsob spáchání, je čitelná. V této kolonce bylo uvedeno: „*Dne 12. 06.2022 v 08.40 hod. sil. I/10 u č.p. X, Tanvald ul. X, rychlost v obci 50/65/62 km/h a řidič/provozovatel neplatná TK (do 23.04.2022), § 18/4, § 5/1a z. č. 361/000 Sb. přestupek 125c/1 f/(č), 1k zák. č. 361/2000 Sb. a § 38/1 e) zák. č. 56/2001 Sb. RZ: X, zn. X Xbarvy*“. Obsah kopie příkazového bloku, jež byl součástí správního spisu dopravního inspektorátu, odpovídá originálu, jak soud ověřil z originálu založeného ve správním spisu žalovaného ověřil.
38. Z uvedeného textu, jehož zkratkovitost odpovídá charakteru příkazního řízení a tiskopisu příkazového bloku (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, nebo ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39), jednoznačně vyplývá, že příkazovým blokem, jež se v souladu s § 92 odst. 1 věta druhá zákona o odpovědnosti za přestupky stal pravomocným právě připojením žalobcova písemného souhlasu v podobě jeho podpisu na něm, byl žalobce jako řidič a současně provozovatel motorového vozidla X Xbarvy uvedené registrační značky uznán vinným ze dvou skutkových podstat přestupků. A to přestupku, kterého se dopustil překročením nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 12 km/h, jak vyplývá z obvyklé zkratky „*rychlost v obci 50/65/62 km/h*“. A dále přestupku spočívajícího v řízení motorového vozidla, které nemělo platnou technickou prohlídku, když technická prohlídka byla platná do 23. 4. 2022, což plyne z popisu skutku „*řidič/provozovatel neplatná TK (do 23.04.2022)*“. Současně byly přestupky právně kvalifikovány a uvedeno ustanovení právního předpisu, dle kterého byla pokuta za přestupky uložena, ve smyslu § 92 odst. 2 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky – viz. text „*§ 18/4, § 5/1a z. č. 361/000 Sb. přestupek 125c/1 f/(č), 1k zák. č. 361/2000 Sb. a § 38/1 e) zák. č. 56/2001 Sb.*“ a údaj v kolonce č. 6 „*§ 83/1p) zák. č. 56/2001 Sb., ve znění p.p.*“. Výrok o vině žalobce, který je vtělen právě do kolonky č. 5 příkazového bloku, je dle mínění soudu jasný, vyplývá z něj, že žalobce byl v příkazním řízení projednán nikoli pouze v souvislosti se spácháním přestupku řízení motorového vozidla bez platné technické prohlídky, ale také pro překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci, ač byla pokuta uložena dle § 83 odst. 1 písm. p) zákona o podmínkách provozu vozidel.
39. Na tom ničeho nemůže změnit ani text kolonky č. 11 „*Souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, potvrzuji, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části bloku B dne*“. Uvedení jednotného čísla slova přestupek v citovaném textu ve spojení s textem kolonky č. 6 „*pokuta uložena za přestupek podle § 83/1 p) zák. č.*

56/2001 Sb., ve znění p.p.“ nemohou zpochybnit, že žalobce svým podpisem stvrdil také správnost údajů kolonky č. 5, podle nichž se dopustil i přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu porušením povinnosti dle § 18 odst. 4 uvedeného zákona. Není tedy důvodná námitka žalobce, že podpisem na příkazovém bloku nesouhlasil s přestupkem spočívajícím v překročení nejvyšší dovolené rychlosti.

40. Pokud jde o úřední záznam policistky Červené, jeho obsah lze považovat za věrohodný. Žalobce o nepravdivosti údajů v něm uvedených, kromě svého tvrzení, žádné důkazy nenabídl. Samotný časový odstup a detailnost vypracování úředního záznamu jeho validitu nesnižují. Jak žalovaný příhodně uvedl ve vyjádření k žalobě, dle judikatury NSS (srov. rozsudek ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007-114) platí, že o osobě policisty a věrohodnosti jeho výpovědi není důvodu pochybovat, neboť policista na rozdíl od přestupce nemá na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem a vykovává služební povinnost, při které je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem, pokud nebyl zjištěn žádný důvod, pro které by v daném případě policista tyto zásady překročil. Nic takového v projednávané věci zjištěno nebylo, není tedy důvod nevztít v úvahu skutečnosti uvedené k projednání přestupků a vydání příkazového bloku v úředním záznamu ze dne 6. 5. 2023.
41. Ovšem jde-li o poučení žalobce o právních důsledcích jeho podpisu coby vyjádření souhlasu současně s uložením pokuty také za přestupek spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci a poučení o zápisu 2 bodů do bodového hodnocení za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, není v tomto směru úřední záznam pro posouzení podmínek obnovy podstatný.
42. Žalobcův omyl, že pokud byla pokuta uložena za přestupek podle § 83 odst. 1 písm. p) zákona o podmínkách provozu vozidel, nebyla současně uložena i za překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci, pramenící z případné neznalosti pravidel pro ukládání pokut za spáchání více přestupků, případně neznalosti, že příkazovým blokem je současně shledán vinným z přestupku, za který se na základě pravomocného příkazu na místě zaznamenávají 2 body v bodovém systému, nelze posoudit jako důvod obnovy ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Nejde o dříve neznámou skutečnost nebo důkaz, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. Žalobci nic nebránilo, aby s projednáním přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci v příkazním řízení uložením pokuty na místě nesouhlasil. Jak již bylo uvedeno, obnova řízení skončeného uložením pokuty na místě příkazovým blokem není prostředkem ke zkoumání, zda byly naplněny podmínky pro vydání příkazu, tj. zda přestupce přestupky skutečně spáchal, zda byly správně kvalifikovány a zda byla uložena pokuta v souladu se zákonem.
43. Právní důsledky připojení podpisu, kterým obviněný z přestupku stvrzuje svůj souhlas pravdivostí údajů uvedených na příkazovém bloku, tj. se zjištěným stavem věci, právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší, jsou speciálně upraveny ve shora citovaných § 91 odst. 1 věta první a § 92 odst. 2 věta druhá zákona o odpovědnosti za přestupky. Není na místě aplikovat judikaturní závěry civilních soudů týkající se písemné formy soukromoprávních úkonů.

44. Lze tedy uzavřít, že správní orgány dospěly ke správnému závěru, že podmínky pro povolení obnovy řízení ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu nebyly naplněny.
45. K námitce porušení práva být seznámen s podklady rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, kterou žalobce uplatnil v souvislosti s absencí originálu příkazového bloku ve správním spise před vydáním rozhodnutí dopravního inspektorátu, konstatuje soud následující. Je pravdou, že před vydáním rozhodnutí o žádosti o obnovu řízení dopravní inspektorát žalobce nevyzval v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, aby se seznámil s podklady rozhodnutí a vyjádřil se k nim. Toto pochybení však nemohlo mít za dané situace vliv na zákonnost rozhodnutí, neboť žalobce již ode dne 12. 6. 2022 disponoval částí A příkazového bloku obsahující tytéž náležitosti a mohl tak před vydáním prvostupňového rozhodnutí svoje připomínky k obsahu příkazového bloku a rozsahu uděleného souhlasu uplatnit. Tyto výhrady byly ostatně podstatou uplatněné žádosti o obnovu řízení a dopravní inspektorát na ně ve svém rozhodnutí reagoval. Žalobce ani netvrdí, že by v důsledku postupu dopravního inspektorátu nemohl v řízení uplatnit některé rozhodné skutečnosti či důkazy.

VI. Závěr a náklady řízení

46. Ze shora uvedených důvodů soud zamítnul žalobu jako nedůvodnou postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
47. Podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. *účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.*
48. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, úspěšný žalovaný správní orgán náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 26. únor 2025.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu